

#mavipaçalıdon

Ah dede ah! Ne olurdu sen de diğer dedeler gibi olsaydın. Enine çizgili, yakalı tişörtlerinle parklarda otursaydın. Yaşlı kartını basıp belediye otobüsleriyle bir o yana bir bu yana gidip gelseydin. Razıydım, sokak röportajlarında insanlarla kavga etseydin. Yani normal bir dede olsaydın. Ama yok! Sen paçalı donunla şehrin ortasında gezmeyi seçtin. Televizyonlara çıkmayı, sosyal medyada konuşulmayı tercih ettin. Hiç düşünmedin torunum Kadri Berk ne yapar diye. Bütün okula rezil olur, arkadaşları dalga geçer, Nezaket Yaren'in eline düşer diye.

Tam on iki yaşına girdiğim akşamüstü başladı her şey. Bu nedenle daha en başından hepinizi uyarayım arkadaşlar. İmkânı olan girmesin on iki yaşına! Kaçsın kurtarsın kendini! Niye mi? Anlatayım o zaman.

Akşamüzeri babamı arıyor herkes:

“Ayhan çabuk televizyonu aç, çabuk!”

Korkuyla birbirimize bakıyoruz. Ne olacak? Ne var televizyonda?

“Delirmiş mi bu adam?” diyor arayan başka biri. Dedemden bahsediyor.

“Eyvahlar olsun, eyvahlar!” diyor annemin telefonundan gelen ses.

“Baban kafayı sıyırmış.”

“Kaç yaşındasın be adam! Çıldırдың mı?”

Biri kapatıyor, başka biri arıyor. Dedemi kınama ve bizi azarlama yarışına girmişler sanki.

“Neden sahip çıkmıyorsunuz babanıza?”

“Ne yaptınız da adama kafayı yedirttiniz!”

Bir durun da konuyu anlayalım! Yok, durmuyorlar.

Bir şeyden haberimiz yok. Biz de şaşkınız. Akrabalar, komşular, annemin babamın arkadaşları... Telefonlar susmuyor. Sanki bütün tanıdıklarımız bugünü beklemiş. Mesaj atanlar zaten ayrı bir dert.

Sosyal medyaya giriyoruz, herkes *Facebook*'ta dedemi paylaşıyor. Üzerinde her zaman giydiği tişörtlerinden biri, altında mavi paçalı donu, ayakkabısız dolaşüyor caddelerde, sokaklarda. Bilmeyenler için söyleyeyim; paçalı don külot demek arkadaşlar. Nasıl rezil olduğumu düşünün artık! Bazı fotoğraflarda yanında başka mavi paçalı don giymiş dedeler de var. Parkta oturuyorlar, dolaşıyorlar. Kimisi atletli, kimisi tıpkı dedemin tişörtünden giymiş. Utañtan telefonun ekranına bakamıyoruz. Babam atıyor

telefonu koltuğa, annem alıyor; annem atıyor sehpanın üstüne, ben alıyorum. Üç saniyeden fazla bakan utançtan yerin dibine giriyor.

“Kim bu yanındaki dedeler!” diye çıldırıyor babam. “Neden birlikte yürüyorlar! Ne yapmaya çalışıyorlar?”

“Kahveden arkadaşları mı?” diye soruyor annem.

“Yok yahu!” diye sesini yükseltiyor babam. “Olsa tanımaz mıyım?”

Başka birileri arıyor:

“Falanca kanalı açın!”

Açıyoruz. Spiker, ciddi durmakta zorlanıyor. Kendini sıktığı için dudağı hafif yana çekiyor. Aynı görüntüleri tekrar tekrar oynatıyorlar. Muhabir olayı anlatırken kıkır kıkır gülüyor. Daha da sinirleniyoruz.

Polisi arıyoruz.

“Biz de dedenizi arıyoruz. Ah bir elimize geçirsek! Bütün ülkeyi birbirine kattı!” diyor.

Ne yapacağımızı bilmiyoruz. Hastaneye mi gitsek? Hangisine? Aile parkında mı beklesek? Ne zamana kadar? Komşulardan yardım mı istesek? Kimden?

Küçük teyzem annemi arıyor;

“Abla, senin kayınpeder internette gündem olmuş!” diyor.

Annem, anlamsız gözlerle babama bakıyor.

“Anlamadım Ayhan ama babana bir şey olmuş!”

"SOV MARKET,"

ŞARK

Hemen araya giriyorum. *Google*'dan sosyal medya gündemini sorguluyorum.

“Evet, ‘mavipaçalıdon’ ülkenin tek gündemi!”

Neler yazmamışlar ki!

  #mavipaçalıdon

#mavipaçalıdon’lu dedeyi akıl hastanesine yatırırsınlar.

@demiryargıç

#mavipaçalıdon yasaklansın. *@zabah*

#mavipaçalıdon’undan sen sorumlusun. *@gümüşkan*

#mavipaçalıdon’lu dede parti kur oy verelim. *@gerivites*

#mavipaçalıdon giyseniz seversiniz. *@duranka*

#mavipaçalıdon’lu dede gibi bir gün. *@şekilşukul*

Attım elimden telefonu. Bazı güzel şeyler de yazılmış ama dayanılacak gibi değil. Sanki herkes işi gücü bırakmış hücum ediyor dedeme!

Bu arada annem Nezaket Teyze’nin onu *WhatsApp*’ta ki gün grubundan çıkardığını söyledi. Mahalledeki gün grubunun lideri Nezaket Teyze’dir. Ondan habersiz kimse gün için komşu toplayamaz. Şöyle yapalım böyle yapalım, diyemezdi. Ben küçükken altın günü düzenlerdi Nezaket Teyze. Topladığı altınları kırmızı kurdeleyle birbirine bağ-

lar boynuna asardı. Torunu Nezaket Yaren'i de getirdiği için hiçbirine gitmezdim. Bizde yapıldığında ise dedemle birlikte kendimizi odamıza kitlerdik. Allah'tan yanımda dedem oluyordu da o koca günü yalnız başıma geçirmiyordum. Birkaç yıl önce *euro* gününe geçildiğini bildirdi komşulara Nezaket Teyze, bu yıl da beş kilo toz şeker + bir kiloluk çay gününü uygun gördü. Annem elinde telefonu, hayret içinde... Ne söyleyeceğini bilemiyor, "Neden Nezaket Teyze yaaa neden?" diyor kendi kendine. "Uyanık seni! Aklınca toz şekerime, çayıma konacak!"

Bizim okulda güvenlik görevlisi babam. Küçük bir güvenlik kulübesi var. Her sabah benden önce çıkıyor, çok sonra dönüyor. Haberi alan okul müdürü Gani Bey ısrarla arıyor. Açamıyor tabii babam telefonu. Bu sefer de mesaj atıyor müdür. Ben okuyorum;

"Ayhan, baban ortaya çıkar çıkmaz onu adalete teslim et!" diyor.

Babamın tansiyonu yükseliyor. Ölçmek için koşup yan odadan aleti getiriyorum. Annem eli ayağına dolanarak takıyor babamın koluna tansiyon aletini.

İyice sinirleniyor babam. Haklı. Dedemin yaptığı en fazla densizlik olabilir ya da rezillik ama suç asla! Babamın tansiyonu çok yüksek çıkınca annem ambulans çağırıyor.

TANIDIĞINIZ TÜM KÖTÜLERİ UNUTUN!

Koltuğa öylece yığılmışım. Annem, babamı hastaneye götürdüğü için yalnız başınayım. Yarın okulda başıma geleceklere düşünüyorum.

Yamaç öyle lanet bir çocuk ki, “Çabuk yanımdan kalk!” diyecek.

Zaten onunla oturmak isteyen kim? Arkadaşım bile değil. Ayşegül Hoca bizi birlikte oturtmuş işte. Ama yine de, “Nasıl yani!” diye şaşırmış gibi yapacağım. “Peki, sınıf oturma planı ne olacak?” diye bir şeyler söyleyeceğim.

“Başlatma oturma planından!” deyip kayarak poposuyla vuracak ve beni sıradan atacak. İçimden kötü kötü sözler edeceğim. İnşallah diyeceğim, on iki yaşına tez zamanda girersin de görürsün gününü!

Yerden kalkıp çaresizce çantamı kucağıma alacağım. Bütün gözler üzerimde olacak. Başım öne eğik, en arkaya yürüyeceğim. Sürekli devamsız Aytaç’ın yerine oturacak-